

Predstavljen Ocjenjivački sud Nacionalnog natjecateljskog programa

Jagoda Kaloper predsjednica Ocjenjivačkog suda

Dan nakon svečanog otvorenja umjetnički ravnatelj Festivala Zlatko Vidačković predstavio je novinarima domaći Ocjenjivački sud. Napomenuo je da je ovogodišnji Festival posvećen glumicama i glumcima izrazivši zadovoljstvo što je na njegovo čelo izabrana glumica Jagoda Kaloper. Uz predsjednicu Ocjenjivački sud čine i akademik Nedjeljko Fabrio, doc. dr. Nikica Gilić, glumac Nikša Kušelji te montažer Martin Tomić. Budući da će Ocjenjivački sud na pitanja novinara moći odgovarati tek nakon što odgleda sve filmove u konkurenciji, Jagoda Kaloper je tek kratko rekla da joj je drago što je na čelu žirija te napomenula da u Pulu dolazi već 40 godina. Zlatko Vidačković je dodao da ove godine Ocjenjivački sud ima mogućnosti film pogledati dva puta – i u Areni i u Kinu Valli.

Ocjenjivački sud natjecateljskog Nacionalnog programa 55. festivala igranog filma u Puli čine:

JAGODA KALOPER, glumica

Jagoda Kaloper rođena je 1947. u Zagrebu. Diplomirala je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Na filmu je debitirala 1965. kao naturščik u priči Duga ulica u omnibusu Ključ. Afirmirala se filmom Gravitacija ili fantastična mladost činovnika Borisa Horvata iz 1968., a za ulogu u filmu Lisice iz 1969. osvojila je Srebrnu arenu na Festivalu u Puli. Zlatnu arenu dobila je pak za ulogu Kuća iz 1975. Glumila je i u filmovima Ponedjeljak ili utorak, W. R. Misterije orgazma, Balada o svirepom, Kud puklo da puklo, Posljednji podvig diverzanta Oblaka, Trofej te Mondo Bobo. Njezina su djela i scenografija u filmu Zavaravanje iz 1998. te kostimografija u filmu Dubrovački suton iz 1999.

akademik NEDJELJKO FABRIO, književnik

Nedjeljko Fabrio rođen je 1937. u Splitu. Redoviti je član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Jedan od najcjenjenijih suvremenih hrvatskih književnika objavljuje od početka 1960-ih. Diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Radio je kao dramaturg, urednik na radiju i televiziji, prevoditelj, kazališni i glazbeni kritičar te profesor na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Djela su mu izvođena u Hrvatskoj i inozemstvu, a njegov književni opus uključuje niz drama, romana, eseja i pripovijetki (Vježbanje života, Berenikina kosa, Smrt Vronskog, Kralj je pospan, Reformatori, Čujete li svinje kako roku u ljetnikovcu naših gospara?, Lavlja usta, Kazalištarije). Višestruko nagrađivan, 2001. dobio je i prestižnu Herderovu nagradu za književnost.

NIKŠA KUŠELJ, glumac

Nikša Kušelji rođen je 1971. u Dubrovniku. Od 2006. član je Drame Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu. Glumio je, među ostalim, i u predstavama Dundo Maroje, Priča sa zapadne strane, Opera za tri groša te Skup, Daleka zemlja, Večeras se improvizira, Becket i Hasanaginica. Redovito nastupa na Dubrovačkim ljetnim igrima. Glavne je filmske uloge ostvario u filmovima Konjanik iz 2003. i Kradljivac ospomena iz 2007., a glumio je i u televizijskoj drami Generalov carski osmjeh. Osim svojim glumačkim nastupima popularnost je stekao i kao pjevač pobjedom u ovogodišnjem šouu Hrvatske televizije Zvijezde pjevaju u kojem mu je partnerica bila pjevačica Ivana Kindl.

prof. dr. MARTIN TOMIĆ, montažer

Martin Tomić rođen je 1946. U svojoj dugogodišnjoj karijeri montirao je 12 igranih i 75 dokumentarnih filmova. Kao redoviti profesor predaje montažu na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Prvi je dobitnik Zlatne arene za montažu u neovisnoj Hrvatskoj za film Kamenita vrata iz 1992. Među ostalim, montirao je i sljedeće filmove: Sedma kronika, Polagana predaja, Izgubljeni zavičaj, Jedno malo putovanje, Dobro jutro, Cijena života, Rani snijeg u Munchenu, Daj što daš, Ne naginji se van i Ludi dani.

doc. dr. NIKICA GILIĆ, filmolog

Nikica Gilić rođen je 1973. u Splitu. Diplomirao je komparativnu književnost i engleski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Od 1998. radi na Odsjeku za komparativnu književnost matičnog Fakulteta. Magistrirao je 2003. s temom Filmološki aspekti naratologije, a doktorirao 2005. s temom Filmska genologija i tipologija filmskog izlaganja uz mentorstvo pokojnog prof. dr. Ante Peterlića. Predaje na dodiplomskoj i poslijediplomskoj nastavi iz teorije filma pri Odsjeku za komparativnu književnost. Sudionik je više međunarodnih filmoloških simpozija. Autor je knjiga Uvod u teoriju filmske priče i Filmske vrste i rodovi te uz Bruna Kragića urednik Filmskog leksikona.

Gledatelji u Areni o prvom filmu u Nacionalnom programu Buick Riviera redatelja Gorana Rušinovića

Sanja Klarić (18)

Mislim da nisam uspjela shvatiti film onako kako ga treba shvatiti. Za rasplet filma mogu reći da je jako dobar. Ali, i dalje mislim da je problem u tome da ga nisam uspjela shvatiti, mislim da je to onaj problem.

Eric de Bellini (21)

Ima segmenata filma koji su mi se sviđali. Recimo, nisam znao da je čovjeku toliko dugo potrebno da očisti auto od snijega... a i nasmijao me dijalog koji su vodili glumci u autu.

Lorena Gergorić (45)

Filmu možda nedostaje akcije. Ja volim život koji je pun akcija, pa vjerujem da mi zbog toga u filmu nedostaje takvih prizora.

U ponedjeljak počinje novi festivalski program filmova za djecu Pulica

Dobro došli na prvu Pulicu!

Nakon kreativnog i zabavnog procesa stvaranja animiranih filmova u Maloj filmskoj školi profesora Baltazara, maleni i oni malo veći prvi će put na Festivalu igranog filma u Pulici pratiti – Pulicu! Riječ je o novom festivalskom programu u kojem će gledatelji imati priliku uživati u igranim i animiranim filmovima za djecu. Svako jutro od 21. do 25. srpnja u 10 sati u Gradskoj knjižnici i čitaonici Pula vrtjet će se oni dobri stari i još neotkriveni filmski biseri hrvatskih i inozemnih autora za djecu svih uzrasta. Sljedećih pet dana bit će prikazani ovi filmovi:

Tea

Slovenski igrani film u režiji Hanne A. W. Slak o dječaku Martinu kojemu nova prijateljica Tea pomogne u spašavanju šume... U glavnim su ulogama Nikolaj Burger i Pina Bitenc

Na Martinov deseti rođendan u drevnoj se šumi počnu zbivati čudne stvari. U susjedstvo se najprije dosele zagonetna Tea i njezina majka, a zatim prirodno ugrozi plan izgradnje nove ceste koja će potpuno uništiti šumu i njezine neobične stanovnike. Kako su čarolija i stvarnost nerazdvojne u šumi, Martinu treba pravi prijatelj u borbi za njezin opstanak. No, dječaka tek čeka pravo otkriće jer izvor čarolije ne živi u šumi, nego u ljudskim srcima...

Lotte iz Izumgrada

Estonski animirani film u režiji Janna Pöldme i Heikija Ernitsa o kujici Lotte koja spasi pčelicu iz Japana i odluči otputovati na Daleki istok... Glasove

posuđuju Evelin Pang, Andero Ermel i Lembit Ulf-sak. Najvažniji dan u selu u kojem živi znatiželjna kujica Lotte dan je natjecanja u novim izumima. Lotte sa svojim prijateljem Brunom u moru pronađe japansku knjigu i iz nje spasi pčelicu Susumo. Na natjecanju pak pobijedi Lottin otac Oskar pri čemu Susumo svojim poznavanjem džuda mora smiriti Oskarova suparnika Adalberta. Džudom se počne služiti cijelo selo, dok Lotte sa svojim prijateljima odluči otputovati u Japan na sportsko natjecanje...

Princ od papira

Srbijanski igrani film u režiji Marka Kostića o djevojčici Juliji koja nakon susreta s prevarantom traga za očevom putovnicom... U glavnim ulogama su Milica Spasojević, Stefan Lazarević i Andrej Šepetkovski

Djevojčica Julija živi s roditeljima koji je unatoč velikoj ljubavi pomalo zanemaruju. Kada jednog dana Julija ostane sama kod kuće postane žrtvom anketa prevaranta Nikole. No, njih se dvoje prijatelje, a Julija mu pokloni očevu putovnicu. Kada pola godine kasnije Julija dozna da je njezina obitelj u opasnosti zbog nestale putovnice, djevojčica uz pomoć školskog prijatelja Pegija i bake Eme krene u potragu za Nikolom otkrivajući pritom niz tajni...

Čudesna šuma

Hrvatski animirani film u režiji Milana Blažekovića o slikaru koji u Čudesnoj šumi postane metom njezinog zločestog vladara Kaktus Cara... Glasove

posuđuju Josip Marotti, Ljubo Kapor i Ivo Rogulja Jednog dana, u Čudesnu šumu stigne slikar Paleta koji zaspi ispod čarobnog hrasta. Kada se probudi dozna da mu je hrast dao moć sporazumijevanja sa životinjama te da stvara čarolije svojim kistom. Ubrzo upozna neke od stanovnika šume kao što su dabar Oštrozub, medvjed Mate, lisica Lili i ježevi Do, Re i Mi. U međuvremenu, zlog Kaktus Cara koji vlada šumom brine slikarev dolazak jer će prema proročanstvu čovjek dokrajčiti vlast kaktusa. Stoga šalje svog dvorskog čarobnjaka Štapića da dovede slikara. Poslije nekoliko neuspjelih pokušaja, Štapić se pridruži družini koja skriva slikara. Vidjevši da ga je Štapić izdao, Kaktus Car odluči uništiti cijelu šumu....

Sova i vrabac

Vijetnamski igrani film u režiji Stephanea Gaugera o djevojčici Thuy koja bježeći od oholog ujaka upozna dvoje ljudi koji bi joj mogli postati nova obitelj... U glavnim su ulogama Pham Thi Han, Cat Ly i Le The Lu

Oslanjajući se na vlastitu sreću, djevojčica Thuy bježi iz ujakove tvornice gdje njezin rad nikada nije bio dovoljno dobar. Sama na ulicama Ho Ši Mina, Thuy upoznaje još dvije nesretne duše, mladog muškarca Haija koji je našao utočište kao čuvar zoološkog vrta i domaćicu zrakoplova Lan koja traži ljubav svog života. Pokušavajući spojiti dva usamljena srca, djevojčica želi stvoriti svoju novu sretnu obitelj. Samo je dvije stvari mogu spriječiti: gradske vlasti i ujakova oholost...

Pulska filmska tvornica u popratnom programu

Ovogodišnja Pulska filmska tvornica održava se od 12. srpnja do 10. kolovoza. Tijekom svog trogodišnjeg postojanja, Pulska filmska tvornica stvorila je kritičnu masu mladih pulskih filmaša koji su svoje radove redovito prijavljivali na nacionalne i međunarodne festivale. Tako su na 39. reviji hrvatskog filmskog i videostvaralaštva u Zagrebu, čak tri filma mladih pulskih autora osvojila najviše nagrade. Na festivalu na kojem nije dodijeljena prva nagrada, drugo mjesto podijelili su kratki filmovi *Živi život Martina Bastijanića* i *Autobiografski, kostimirani Maje Koroman*, a treće mjesto pripalo je filmu ...i na kraju mravi pojedu ribu *Velimira Todorovića* i *Rajka Bana*, koji je ujedno i prvi film koji je prikazan na ovogodišnjem Zagreb Doxu.

Po izboru Hrvatskog filmskog saveza na Svjetskom festivalu neprofesionalnih filmskih autora (UNICA 2008.), koji se ove godine održavao u tuniskom gradu Hammamet od 28. lipnja do 5. srpnja, Hrvatsku je predstavljalo pet kratkih filmova i autora, među kojima i *Živi život Martina Bastijanića*, nastao u sklopu Pulske filmske tvornice. Voditelj je

programa Marko Zdravković-Kunac. Ovogodišnja je radionica podjeljena u dva dijela: predprodukciju i produkciju. U sklopu prvog dijela od 19. do 27. srpnja održava se radionica režije čiji su gosti predavači Vinko Brešan (predavanje Dan nezavis-

nosti i film rekonstrukcije), Ognjen Sviličić (predavanje Oprosti za kung fu i portretiranje lika) i Biljana Čakić-Veselić (*Dečko kojem se žurilo* i autobiografski film) te posebni gost Krsto Papić.

Razgovor s redateljicom Biljanom Čakić Veselić, autoricom filma Zagorka

Zagorka treba biti hrvatski brand

Razgovarala: Ana Miljanić

Zamisao o snimanju igrano-dokumentarnog filma o Mariji Jurić Zagorki Zagorka bila je tek početak višegodišnjih priprema za rad na filmu. Jeste li tijekom priprema mijenjali detalje projekta?

Pet smo godina prikupljali materijale. Pokušali smo pronaći živuće svjedoke, dakle one koji su osobno poznavali Zagorku. Dosta podataka o njoj bilo je skriveno, često se selila, i uglavnom je ona skrivala podatke o sebi. Mislim da je netko trebao napraviti film o toj velikoj ženi i umjetnici, pedeset godina nije

bilo ničega. Ona je bila prva novinarka jugoistočne Europe, prvi politički reporter, svojim je knjigama ljudima pružila mogućnost da čitaju na hrvatskom, i to su velike stvari, velika djela, o kojima bi svi trebali znati.

Jeste li imali problema s prikupljanjem podataka?

Ovisi. Dugo smo ih prikupljali, do nekih nismo mogli doći, do nekih smo došli sasvim slučajno. Recimo, slučajno smo našli pisma koja je Zagorka pisala u svojim zadnjim godinama života svojoj prijateljici Štefici. Žalila joj se da ju maltretiraju, da joj ne daju vani iz

stana. Bacala je ta pisma s prozora i onda ih je Štefica sakrila u Gričku vješticu u knjižnici u Zagrebu, i tako smo došli do njih. No. sve je zataškano, zadnja dijela uopće nisu pronađena.

Smatrate li vaš film važnim za edukaciju ljudi o Mariji Jurić Zagorki i općenito o položaju žena u tom vremenu?

Mislim da bi ovaj film trebao biti hit. Ne zato što sam ga ja napravila, nego jer govori o velikoj ženi. U bilo kojoj drugoj zemlji ona bi bila brand, svi bi znali za nju; sigurna sam da bi ju ta zemlja dovoljno promovirala da bi i cijeli svijet znao za nju. No mi smo zatvoreni, vidite ovo je prvi dokumentarno-igrani film o njoj. Ja sam napravila film jer znam kako je Zagorki bilo. Nailazim na iste probleme, ja kao žena i redateljica, a i moje kolegice, izuzev Snježane Tribuson, ne uspijevamo dobiti sredstava za igrani film, dok našim kolegama to ide puno lakše. A nismo netalentirane i glupe, mnoge su od nas osvojile brojne nagrade. Mislim da još uvijek nema te ravnopravnosti.

Kakva je bila suradnja s glumicama koje tumače Zagorkin lik?

Divna. One su stvarno prekrasne osobe. Radili smo 40 minuta filma sa samo 150.000 kuna i svašta smo izmišljali samo da bi film bio na kraju dobar s tako malim sredstvima, imala sam zbilja veliku pomoć. Primjerice, Nada Gačešić-Livaković i Žarko Potočnjak radili su besplatno. Imala sam i veliku pomoć moje producentice iz FADE IN-a Magdalene Petrović.

Vaši planovi?

Prijavila sam scenarije po svijetu. Ne dobijem li podršku, neću se više upuštati u to. Stvar je u tome da stara produkcija financira film, samo ako ga financira zemlja u kojoj živite, a ja se ne želim opet upuštati u nešto slično.

U subotu je u Kinu Valli priređen Razgovor s glumcem Christopherom Leejem koji je publiku upoznao s nepoznatim detaljima iz svog života i karijere

Tumač sućutnih negativaca

piše: Ivica Gunjača

Festival igranog filma u Puli u svojoj je bogatoj prošlosti posjećivale brojne filmske zvijezde: redateljske (Orson Welles, Sam Peckinpah, Phillip Noyce, Jiri Menzel), producerske (Branko Lustig) i – glumačke (Richard Burton, Elizabeth Taylor, Yul Brynner, John Malkovich, Ralph

Fiennes, Ben Kinglsey, Jeremy Irons...). Na ovogodišnjoj Puli gostuje glumačka zvijezda posebnog sjaja – Christopher Lee! Najkraće: u razdoblju od 1947 do danas britanski je glumac nastupio u više od 250 filmskih i televizijskih produkcija a tijekom karijere od 60 godina njegovi su filmovi donijeli veću zaradu od filmova bilo kojeg drugog glumca u povijesti filma. Recimo

ovako: sigurno ste ga vidjeli u nekom filmu.

Sretnici koji su htjeli mogli su to napraviti i uživo u Kinu Valli gdje je legendarni Lee imao javni nastup upriličen kroz razgovor s Phillipom Bergsonom. Publiku je pridobio već prvom rečenicom:

„Razumijem hrvatski“, dok je nastavak na engleskom jeziku i zadivio i osvojio. Bio je to

spektakl govora! Od boje glasa i dikcije, preko otmjene retorike do elegantnog pripovijedanja. Svojevrsni „slijepi“ film! Ali, da se razumijemo, gospodin Lee je izgledom primjer markantnog, elegantnog, duhovitog i otmjenog džentlmena britanskog tipa kakvih danas rijetko ima. Mnoge je iznenadio rekavši da nema formalnog glumačkog obrazovanja i da zapravo glumački poziv nije bio njegov izbor. Po njemu je to stvar gena - i njegova majka je bila operna pjevačica. Između ostalog, Lee je istaknuo da mitski likovi pružaju priliku za glumačku kreaciju ali da stvarni likovi pružaju pravi izazov u stvaranju jer se radi o živim ljudima. Trudio se da njegove interpretacije likova negativaca imaju sućutnost jer – oni nisu htjeli biti zli! Odavno je zapamtio savjet da mora voljeti ono što glumi, jer ako ne voli – to vidi publika. A priznao je da zapravo nije često da su ljudi ugodni na snimanju. Zanimljivo je i bilo čuti da od brojnih redatelja s kojima je radio (Raoul Walsh, John Huston, Orson Welles, Steven Spielberg, George Lucas, Peter Jackson) najviše voli Billyja Wildera. A od glumica – Bette Davis jer je velika profesionalka. Od današnjih autora istaknuo je Tima Burtona i Johnnyja Deepa... Kako sumnjati u ukus glumca koji je radio i s Clarkom Gableom!

Prva polovica programa Europolis – Meridijani protekla je u znaku krimića na Kaštelu. Je li danas teže no ikad definirati filmski žanr?

Film i žanr kao kokoš i jaje

piše: Tomislav Šakić

Film i žanr, ili kokoš i jaje – što je bilo prije?

Neki povjesničari filma tvrde da su i prve filmske snimke braće Lumiére već bile u žanru, svojevrsni protožanrovi. Ipak, čini se da je žanrovski film povezan tek s kasnijim filmom – rani film bio je “film atrakcija”, a žanr u film pristiže naizgled prirodno, pod ruku s fabulom koja dolazi u pomoć filmskoj industriji da bi joj kao integracijska struktura pomogla održati ne samo produkcijski proces filma, nego i cjelinu duljega filmskog djela kao i interes publike. Filmska priča učinila je tako film bliskijim građanskom teatru, a s pričom došao je i žanr – western, akcija, melodrama, tragedija,

komedija... Žanr je možda i bio prije, davši okvir za razmišljanje hollywoodskim producentima i filmotvorcima, ali što se filma tiče, dolazi i poslije, jer žanrovska oznaka nije drugo do li ispomoć da se film kategorizira na kinorepertoaru i da se publika prema njemu generalno odredi, slijedeći svoje preferencije.

Žanrovski film poistovjetio se s raznim hibridima kriminalističkih (pod)žanrova – kako ih popisuje Peterličeva Filmska enciklopedija – interes priče kriminalističkih filmova uvijek se kreće oko crimena, zločina, struktura im može biti trilerska (gledatelj zna više nego lik, iz čega proizlazi osjećaj ugroženosti i tjeskobe), a ostalo ovisi o perspektivi: gledamo li događaje iz perspektive

počinitelja zločina – gangstera (gangsterski film) ili mafije (mafijaški film) – ili pak istražitelja – detektiva (detektivski film) ili policajaca (policajski film); pritom se prvi tip filma usmjeruje više na organizaciju zločinačkih pothvata (npr. Kum), a drugi na potragu i istražne procedure. Kako zločin dolazi u mnogim formama, tako je i s kriminalističkim filmom: sudski proces i procedure tema su sudskih filmova, nađu li se gangsteri u zatvoru i planiraju bijeg, posrijedi je zatvorski film, a pljačkaju li pak organizirano banku ili kladionicu, riječ je o filmu pljačke (heist movie), a izdvojen status struje film noira ne treba ni spominjati.

Riječ filmskog kritičara: Janko Heidl o filmu Prazne boce

Zasad posljednji film umjetničko-obiteljskog para Sverak, Zdeneka (otac, scenarist i glumac) i Jana (sin, redatelj i producent), autora omiljenog Kolje koji je 1997. nagrađen Oscarom za najbolji film s neengleskog govornog područja, Prazne boce u središtu zanimanja imaju praškog umirovljenika u kojem se blagost i pomirljivost na neobičan način miješaju s krutošću i unutrašnjim nemir. Iako se dobar se dio filma doima naglašeno tjeran „rukom scenarista“, umjesto „unutrašnjom logikom“, film je

u cjelini zadovoljavajuće pitak i duhovit, ugođen, dakako, u ključu onoga što nazivamo češki humor. Usmjerene na prikaz „obične svakodnevice“, Prazne boce najbolje su onda kada se bave istraživanjem i prikazivanjem bračnih odnosa dvoje umirovljenika, a donosi i vizualno zanimljivu, ostatku filma pomalo nepripadajuću, ali možda baš zato upečatljivu završnicu u kojoj glavni junaci lebde u velikom crvenom turističkom balonu bez kormilara.

Najteže životne odluke

Svijet u malom «vrti» se ovaj tjedan tijekom popodneva u kinu Valli u kojem se prikazuju filmovi iz Međunarodnog natjecateljskog programa Europolis – Meridijani. U ponedjeljak su na rasporedu dva filma. To su belgijska kriminalistička drama Lornina šutnja koja je prethodno prikazana i na Kaštelu te kineska ljubavna drama Vjeruj u ljubav. I dok u prvom filmu glavna junakinja (tumači je gošća Pule Arta Dobroshi) mora donijeti odluku koja može ugroziti život nevinog čovjeka, u drugom bivši supružnici odlučuju o životu vlastitog djeteta. Kako će se razriješiti ove teške životne odluke, doznajte u kino Valli...

Lornina šutnja

Kriminalistička drama u režiji Jean-Pierrea Dardennea i Luca Dardennea o Belgijcu koji se za novac ženi albanskom emigranticom kako bi ona stekla državljanstvo... U glavnim su ulogama Arta Dobroshi, Jérémie Renier i Fabrizio Rongione

Belgija / Velika Britanija / Francuska, 2008., 105 min / 1h45, 35 mm; produkcijske kuće: Les Films du Fleuve, Archipel 35, Lucky Red, RTBF, ARTE France Cinéma, ARTE/WDR; producenti: Jean-Pierre Dardenne, Luc Dardenne, Denis Freyd; režija: Jean-Pierre Dardenne, Luc Dardenne; scenarij: Jean-Pierre Dardenne, Luc Dardenne; uloge: Arta Dobroshi, Jérémie Renier, Fabrizio Rongione, Alban Ukaj, Morgan Marinne, Olivier Gourmet

O FILMU: Ponovno se baveći imigracijom u rodnoj Belgiji, redatelji Jean-Pierre Dardenne i Luc Dardenne (Dijete, La Promesse) portretiraju mladu Albanku Lornu (Arta Dobroshi). I dok Lorna planira zajedno sa mladićem postati vlasnicom snack-bara koji bi joj osigurao bolju budućnost, mafijaš Fabio (Fabrizio Rongione) ima posve drukčije planove. Cilj mu je udati Lornu za Claudyja (Jérémie Renier) kako bi mlada žena dobila belgijsko državljanstvo. Međutim, to je samo prvi dio Fabijeva zločinačkog plana jer beskrupulozni kriminalac želi ubiti Claudyja kako bi Lorna zatim postala suprugom ruskog mafijaša. Uхваćena u mrežu ljudi koji ne prezaju ni od čega, Lorna šutnjom može spasiti svoj, ali i žrtvovati život nedužnog čovjeka... Film je doživio svjetsku premijeru na ovogodišnjem Međunarodnom filmskom festivalu u Cennesu.

Vjeruj u ljubav

Obiteljska drama u režiji Wanga Xiaoshuaija o razvedenim roditeljima koji bolesnu kći mogu spasiti jedino transplantacijom kostane srže novog djeteta... U glavnim su ulogama Liu Weiwei, Zhang Jiayi

Kina, 2007., 115 min / 1h55, 35 mm; produkcijske kuće: Qinghong Debo, WXS production, Stellar Megamedia, DUOJI Production; producenti: Huang Bin, Isabelle Glachant; režija: Wang Xiaoshuai; scenarij: Wang Xiaoshuai; uloge: Liu Weiwei, Zhang Jiayi, Yu Nan, Cheng Taisheng, Zhang Chuqian

O FILMU: Postoje li granice kada se nastoji spasiti život vlastitog djeteta? O tome govori novi film redatelja Wanga Xiaoshuaija (Beijing Bicycle, Shanghai Dreams), obiteljska drama o bivšim supružnicima koji će se naći pred najvećim izazovom u životu. To su Mei Zhu (Liu Weiwei) i Xiao Lu (Zhang Jiayi) iz kojih je propali brak, ali i prekrasna kći Hehe (Zhang Chuqian). Sada oboje u novim bračnim vezama, njih se dvoje iznenada suoče s teškom dvojnom. Hehe je oboljela od leukemije i jedino joj može pomoći presađena koštana srž brata ili sestre. Kako je Hehe jedinica, njezini roditelji moraju odlučiti hoće li začeti drugo dijete kako bi spasili prvo. U toj dvojbi protječu njihove osobne drame te odnosi s novim supružnicima...

PoPularni program u ponedjeljak donosi film velikana Novog Hollywooda Sydneyja Lumeta

Kako opljačkati vlastitu obitelj?

PoPularni program s projekcijama filmova u Areni poslije filmova iz Nacionalnog natjecateljskog programa i u ponedjeljak donosi «zvijezde pod zvijezdama». To su ovaj put oskarovac Philip Seymour Hoffman i Ethan Hawke koji glume u uzbudljivoj priči o pohlepi i iznevjerenim obećanjima Dok vrag ne sazna da si mrtav. Njima se ispred kamera pridružuju cijenjeni karakterni glumac Albert Finney te još jedna dobitnica Oscara Marisa Tomei. Film je režirao jedan od najvećih američkih redatelja proteklih pola stoljeća Sydney Lumet.

Dok vrag ne sazna da si mrtav

SAD / Velika Britanija, 2007., 117 min / 1h57, 35 mm; produkcijske kuće: Unity Productions, Linsefilm; producent: Michael Cerenzie, William S. Gilmore, Brian Linse, Paul Parmar; režija: Sydney Lumet; scenarij: Kelly Masterson; uloge: Philip Seymour Hoffman, Ethan Hawke, Albert Finney, Marisa Tomei, Aleksa Palladino, Michael Shannon, Amy Ryan

SADRŽAJ: Kako izvesti savršeni zločin? Time se u svom novom filmu bavi hollywoodski velikan Sydney Lumet (Pasje popodne, TV-mreža) okupivši impresivnu glumačku ekipu koja je za svoje nastupe dobila niz priznanja, među ostalim i nagradu Zlatni satelit. U središtu su zapleta dvojica braće. Stariji od njih Andy (Philip Seymour Hoffman) planira

savršeni zločin pri čemu zatraži pomoć od svog mlađeg brata Hanka (Ethan Hawke). Meta im je draguljarnica njihovih roditelja što se isprva doista čini lakim plijenom. Međutim, kada se pljačka pretvori u ubojstvo, a bratsko zajedništvo u izdaju, Andy i Hank neće imati puno izbora... U filmovima Sydneyja Lumeta glumila su najpoznatija imena američkog filma. Isto vrijedi i za njegov novi film koji je okupio oskarovce Philipa Seymoura Hoffmana (Capote, Rat Charlieja Wilsona) i Marisu Tomei (Moj rođak Vinny, U zamci) te nominirane za Oscara Ethana Hawka (Dan obuke, Prije sumraka), Alberta Finneyja (Tom Jones, Ubojstvo u Orijent-ekspresu) i Amy Ryan (Nestala bez traga, Neal Cassidy). Kodak Theatre ili pulska Arena? Provjerite sami...

Christopher Lee sa suprugom Birgit u posjetu predsjedniku RH Stjepanu Mesiću na Vangi

Razgovor s Robertom Zuberom, koredateljem i koscenaristom filma **Slučajni sin** **Sa sedam godina doznao sam da sam udomljen**

Koliko vam znači nagrada Oktavijan koju ste ove godine dobili za svoj film Slučajni sin?

Moj cilj, kada sam počeo snimati film, nije bio ostvariti životno djelo za koje ću dobiti nagrade. Trebam posebno zahvaliti i spomenuti našeg producenta Damira Terešaka, koji je, osim kao podrška, bio jedna od ključnih osoba za realizaciju ovog filma. Unatoč svemu, nisam uopće očekivao nikakvu nagradu za ovaj film, imao sam više ciljeve. Htio sam, ne samo ispričati svoju priču, nego i priču o majci koja me odgojila i učinila čovjekom. Toj bezimenoj junakinji koja je za svog života učinila nešto društveno dobro, što društvo baš nije uspjelo cijeniti.

Kako je tekla suradnja među kolegama tijekom rada na filmu?

Suradnja je bila novost, pogotovo zato što nisam školovani redatelj. Bilo je dobro iskustvo učiti nešto novo i ostvarivati svoj cilj istovremeno. Da nije bilo tih ljudi koji su mi pomogli ne bi bilo ni filma. Posebno bi zahvalio Alanu Stankoviću, jednom od snimatelja, koji je trebao snimati mene i moj život, a ne neku sporednu osobu koja interpretira moju priču. Drago mi je za komunikaciju koju smo uspostavili. Jako sam zahvalan i Hrvoju, Tomislavovu bratu, zbog montaže i razumijevanja.

Kako je reagirala vaša biološka majka kada je vidjela film?

Nije joj bilo lako, naravno. Kada sam se odlučio za film, trebao sam najprije nagovoriti i objasniti svom ocu koji me odgojio i njoj koji su moji ciljevi. Mislim da je obojici bilo jednako teško. Otac je pristao kada sam mu objasnio da bi taj film bio moja uspomena na majku. Nešto što će je održati živom čak i sad kada je nema, a moja biološka majka...Pa, ja mislim da je ona to shvatila kao jedan od načina da mi se oduži.

Kada ste prvi put saznali da ste udomljeni, da vaši roditelji nisu vaši "pravi" roditelji?

Bilo je to u prvom razredu osnovne škole, tada sam imao sedam godina. Jedan dječak iz razreda pročitao je moje ime i imena mojih roditelja u dnevniku i shvatio da nemamo isto prezime. Kada mi je rekao da moji roditelji nisu moji pravi roditelji, potukao sam se

s njim. To je bilo neuobičajeno, jer inače nisam bio tip djeteta koji se u školi tuče zbog nekih uvreda vršnjaka. Iskreno, ne sjećam se cijelog događaja. Sve je nekako mutno. Većinu sam zapravo saznao iz priče mamine prijateljice, tijekom snimanja.

Kada ste prvi put upoznali svoju biološku majku? Osjećate li ljutnju zbog toga što Vas je napustila?

Prije deset godina sam imao prvi razgovor s njom. Poslije toga nismo imali baš neki pretjerani kontakt, ali zasigurno se ne bih pravio da je ne vidim kada bih je vidio na cesti, niti bih je izbjegavao, čak bih se zaustavio pričati s njom. Više sam o njoj saznao tijekom snimanja filma nego li u priči s njom. Ne osjećam nikakvu mržnju prema njoj, jer me tako roditelji nisu učili. Jednostavno ne mogu mrziti nekoga koga ne poznajem, stranca.

Jeste li dobili odgovore na sva pitanja kada ste napokon ostvarili kontakt s biološkom majkom?

Nisam. Kada sam je prvi put vidio imao sam točno zacrtana pitanja koja sam je htio pitati, ali kada sam progovorio ona su odjednom nestala. Nisam ih zaboravio, mislim da mi u tom trenutku nisu baš bila bitna. Neke od odgovora sam dobio i tokom snimanja, a ona koja su ostala još otvorena radije neću nabrajati. Mislim da bi bilo najbolje ostaviti gledateljima da to procjene.

razgovarala Nicole Vojak

Danas na Festivalu

Ponedjeljak, 21. srpnja

10.00 Gradska knjižnica Pula
Pulica
film Tea

10.00 Kino Valli
Nacionalni natjecateljski program
film Nije kraj, press projekcija

11.20 Gradska knjižnica Pula
Nesquick – darivanje posjetitelja Pulice

12.00 Circolo
Press konferencija ekipe filma
Nije kraj

12.45 Circolo
Press konferencija ekipe filma
Gledaj me

16.00 Kino Valli
Europolis – Meridijani
film Lornina šutnja

18.00 Kino Valli
Europolis – Meridijani
film Vjeruj u ljubav

20.00 Kino Valli
Najbolje od Dana hrvatskog filma
film Slučajni sin

20.45 Arena – VIP prostor
Domjenak – Kalavojna

21.30 Arena
Nacionalni natjecateljski program
film Nije kraj

23.30 Arena
PoPularni program
film Dok vrag ne sazna da si mrtav

23.30 Circolo
Sponzorska promocija:
T-com Party

23.30 P14
Interfilm, producentska zabava

Vremenska prognoza za Pulu za ponedjeljak 21. srpnja 2008.

Umjereno oblačno s povremenom kišom. Najniža dnevna temperatura 20, a najviša 27 stupnjeva. Većinom slabo i umjereno jugo i jugozapadnjak koji će okrenuti na umjeren i jak sjeverozapadnjak i buru.